

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a Ortodoxiei

Eu sunt Cel ce sunt! Așa am spus la începutul mărturisirii Mele peste pământ, și grăiam din cer acest cuvânt, și a rămas scris.

Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul! Așa am spus acum două mii de ani prin duhul proorociei și am sfârșit zicând: Vin curând!

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, precum am spus atunci, și așa grăiesc acum, după două mii de ani de la învierea Mea dintre cei morți, ca să merg apoi la Tatăl și să Mă întorc iarăși la oameni sub acest nume nou și să umplu lumea cu Duhul lui Dumnezeu grăit de deasupra și să-i fiu Păstor omului când nimeni nu Mă așteaptă să vin ca să împlinesc Scriptura prin care am spus: Vin curând!

Iată-Mă venit pe vatra neamului român acum șaptezeci de ani, și de atunci și până azi lucrez prin duhul proorociei întocmind pe pământ cartea venirii Mele de la Tatăl la om după două mii de ani de la mărturisirea Mea cea scrisă în Scriptura prin care am făgăduit: Vin curând!

Eu sunt Iisus Hristos, sunt Fiul Tatălui Savaot și al mamei Mele Fecioara Maria, Dumnezeu venit din cer pentru ca să Mă întrupez și să Mă fac om și să biruiesc moartea omului prin moartea Mea pe cruce și prin învierea Mea apoi, după ce M-am arătat în mijlocul lui Israel Păstor venit de la Tatăl, și când acest popor a împlinit Scriptura omorării moștenitorului viei ca să stăpânească el via lui Dumnezeu Tatăl, dar via Mea este a Mea, precum este scris, căci Eu am înviat dintre morți și-Mi îngrijesc via și-Mi pun vierii la lucru și spun viei Mele: Vie cu vin bun, cântă!

Mi-a pregătit Tatăl nunta și Mi-a pregătit mireasă și masa nunții, căci a sosit vremea să Mă strige mireasa și să-Mi spună: Vino, Doamne! O, cum să nu vin la glasul miresei, cum să nu-i răspund și să-i spun: Vin curând!?

Vin pe pământ cuvânt în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și răzbat de la margini la margini cu glasul cuvântului Meu și păstoresc pe oricine se apropie la glasul Meu de Păstor ca să-Mi audă cuvântul venirii Mele, care înnoiește lumea și pământul și omul care Mă cunoaște în acest cuvânt. Acum două mii de ani Mi-am așezat și Mi-am croit mersul Meu prin vreme prin apostolii Mei cei de atunci, iar neamul român nu și-a schimbat credința de atunci și până azi și a mers pe drumul cel descoperit și așezat atunci, și poartă acest neam nume de neam creștinesc, două mii de ani de credință creștină, ca a primilor creștini răsăriți atunci din învățăturile lăsate de Mine pentru biserică slujitoare lui Hristos până la întoarcerea Sa de la Tatăl la ea, la cea care Mă așteaptă cu credincioșie și-Mi spune: Vino, Doamne!

Așa se numește pomenirea duminicii de azi, întâia duminică a Postului Mare: duminica dreptei credințe se numește, duminica ortodoxiei, a turmei lui Hristos, din care Tatăl Mi-a ales mireasă și Mi-a așternut masa nunții, și de la această masă Eu păstoresc și grăiesc peste pământ și spun: Veniți la nunta Mirelui Hristos cu mireasa Sa luată din români! Veniți și așezați-vă la masă, căci toate sunt gata, și via s-a copt.

Acum două mii de ani a dat poporul Israel să pună mâna pe via Mea și a omorât pe Moștenitorul ei, pe Care acest popor L-a recunoscut, și de aceea M-au omorât. O, dar Eu am înviat cu slavă mare și M-am arătat înviat ucenicilor Mei și s-a dus vestea învierii Mele pe tot pământul, iar poporul Israel a pierdut moștenirea, a pierdut întâietatea, a pierdut pe Dumnezeu, dacă L-a alungat atât de crud de pe meleagul lui, în care-și avea strămoșii, pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov, că moștenitorii acestora sunt cei după duh, nu cei după trup, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt din cer și M-am născut din Tatăl și din mama Mea Feci-

oara prin întruparea Mea de la Duhul Sfânt, și am ca neam moștenitor neamul creștinesc, popoarele creștin-ortodoxe, creștini botezați în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh prin biserica cea de două mii de ani păstrată ca la începutul ei din neam în neam prin sfinții ei din unii în alții, căci sfinții au dat biserica, nu biserica a dat pe sfinți, și așa înseamnă biserica cea sfântă a lui Hristos, nu biserica oamenilor înseamnă ea, ci a sfinților, căci Eu sunt sfânt ca și fiii bisericii Mele, care trăiesc în Hristos, întru sfințenie, și nu altfel, nu ca păgânii cei fără viață sfântă înaintea lui Dumnezeu, o, nu, și iată, Mi-a pregătit Tatăl mireasă și casă și Mă port cuvânt peste pământ și strig cu glasul Meu: Veniți la Mine, voi, cei împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi!

O, pace ție, cetate a cuvântului Meu din mijlocul neamului român, și pace vouă, străjeri așezați în calea Mea când vin cu norii ca să cuvintez peste voi și peste pământ, iar voi să-Mi culegeți cuvântul!

Sunt deasupra pe nori de heruvimi și de serafimi, care-Mi poartă tronul slavei Mele, iar de jur-împrejur am cetele de sfinți și de îngeri slujitori. Puțin, puțin, și se va vedea de pe pământ sus în văzduh carul slavei Domnului, slava pe care Eu stau cuvântând din nor și din adiere de vânt cu glas duios, ca să Mă poată purta cei ce Mă așează în cartea prin care Mă vestesc de la margini la margini cuvântând. O, și grăiesc în ziua aceasta neamului român, neam creștin de două mii de ani după rânduiala cea dintâi a bisericii lui Hristos, și cercetez cu de-amănuntul mersul păstorilor care s-au așezat să îngrijească turma, o, și găsesc turma neîngrijită și neașezată frumos înaintea Mea, iar ei au de dat răspuns pentru ea dacă vin să-i întreb de ea.

S-au scris pe pământ și în cer toate cutremurele care au dat să clatine temelia bisericii Mele prin vreme, dar pe pământ s-a scris într-un fel, iar în cer s-a scris în alt fel. Pe pământ a scris omul, iar în cer au scris puterile cerești, și iată cum s-a scris în cer, căci temelia și turma creștină au purtat din greu mereu furtuni aprige, vreme fără de soare și de lună, căci s-au ivit din partea vrăjmașului păgân, antichrist, furtuni și durere și s-au strecurat erezii fel de fel ca să lovească în adevărul cel așezat prin sfinți pentru mersul păstorilor de turmă și pentru veghea cea din partea lor ca să meargă pe cale curată și neamestecată turma Mea. O, dar n-a fost așa, căci păstorii n-au vegheat, de vreme ce se așezau unii pe alții peste turmă, și nicidecum prin lucrarea Duhului Sfânt, Care descoperă de la Dumnezeu mersul a toate, căci Eu, Domnul, am spus de la început: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului»*, iar lucrul Meu este duhul mărturiei, duhul proorociei prin biserică, duhul care cârmuiește prin valuri corabia lui Hristos.

Vreme de o mie de ani părinții cei sfinți au luptat cu prețul vieții împotriva oricărui atac prin ereziile ivite ca din pământ peste mersul turmei, și biruiau de partea lui Hristos sfinții Mei și iarăși răsărea soarele și iarăși înverzea pajiștea, o, și avea hrană de sus turma creștină. După o mie de ani s-a desprins din turmă mare parte din ea și s-au dat anatemei mulți dacă s-au despărțit, o, și mulți s-au dat și tot mai mulți apoi, până ce s-au făcut felii de tot soiul, fiecare felie cu căpetenia ei, cu apucăturile ei, și toate găsindu-și un tată, căruia i se spunea ca și până azi, papa de la Roma, dar au rămas și din cei răzleți de acest papă, o, și mare a fost anatema sub care singuri s-au tras cei care au ieșit de sub binecuvântare ca să rodească din sine, chiar dacă Eu, Domnul, am spus acum două mii de ani că mlădița care nu rămâne în viță se usucă și se taie și se aruncă în foc după ce rodește din sine rod rău, căci de unde să mai aibă ea hrană dacă nu rămâne în viță, dacă se dă anatemei, necunoscând lucrarea cea străină de Dumnezeu, gelozia lui satana asupra turmei lui Hristos?

Iată, s-a umplut pământul de rătăcire și de rătăciți apoi, căci din cei ce s-au ales aparte, adică anatemei, s-au născut o mulțime de dumnezei, fiecare după mintea lor, după trufia cu care se cred adevărați unii mai mult decât alții, până azi aceste cărări mergând în lături. Toată această zăpăceală s-a ivit pentru că păstorii bisericii Mele s-au înfrățit cu vrăjmașul Meu

și al lor, cu antichrist, omul fărădelegii, strecurat în loc știut sfânt și dezbinând de la mijloc cu putere mare, până ce a biruit lovind în vremea sărbătorilor sfinților, pe care le-a răsturnat de la locul lor din calendar ca să nu mai fie ele serbate odată cu cele din cer, căci antichrist le-a mutat, și a câștigat bătălia și slăbirea turmei Domnului prin cumpărarea păstorilor năimiți și prin strivirea celor sfinți dintre ei, și dați la chin și la temniță și la moarte cei care mai vegheau, o, și s-au ridicat la cer cete de mucenici sfinți și s-a umplut cerul de ajutoare pentru cei de pe pământ, căci trebuia un număr, precum este scris, al celor uciși pentru mărturia lui Iisus, ca apoi Eu, Domnul, să vin cu ei și să răscumpăr sângele atâtor uciși trimiși între sfinți prin mucenicie, prin lucrarea lui antichrist, și iată, popoarele creștin-ortodoxe au mulți și mari mijlocitori între cei din cer și Mă întrebă aceștia de două mii de ani: Doamne, până când?

O, a venit vremea să le spun: Până acum. Acum Eu vin cu ei și cu toți dreptii Mei din toate vremile de sub cer, și vin la masa Mea cu ei, că iată masa Mirelui nunții în mijlocul neamului român, iar Duhul Sfânt împarte hrană și descoperă mersul Domnului prin cuvânt rostit din nori, o, și fiecare trage la ceea ce și-a lucrat, bine sau rău, drept sau strâmb, credință dreaptă și sfântă, sau erezie, iar turma creștin-ortodoxă este via Mea, și Eu cânt în mijlocul ei cântarea miresei, căci Duhul și mireasa Mea zic: Vino, Doamne!

Stau și veghez cu tot cerul, cu toate puterile cerești. Privesc cu Tatăl la planul cel negru al omului antichrist, care se zbate de atâta vreme să-Mi sfâșie cămașa, să-Mi culce jos curățenia adevărului cel de la început al bisericii Mele. Iată, antichrist își caută oameni ca să mute de la locul lui din vreme praznicul învierii Mele și să-l dea pe placul ereticilor, al celor desprinși din turmă acum o mie de ani, și care au de tată pe papa de la Roma. Dau să-i întreb, cine se cred ei de se bagă unde nu e oala lor? Păi au mutat o dată luna și vremile ei, scoțând treisprezece zile din timp, de parcă ei sunt Dumnezeu, Care a făcut cerul și pământul și vremile de sub cer. Au așezat pe pământ erezie mare chiar și asupra celor făcute de Dumnezeu la locul lor prin facerea lor și a legilor lor. Creștinii Mei însă au păstrat la locul lor și luna și vremile arătate de ea, o, și mulți au plătit cu viața adevărul creștin rămas peste mulți în vreme de strâmtorare, căci nu s-a luat în seamă schimbarea serbărilor sfinților Mei, iar prin aceia Eu am așezat multă milă între cer și pământ peste neamul omenesc, pe care-l ocrotesc prin cei rămași statornici, iar acum dau să umble iarăși și să schimbe ziua din calendar a praznicului învierii Mele, dar pot aceștia să vorbească și cu luna ca s-o lămurească și pe ea să nu mai arate ea limpede vremea paștelui Domnului, vremea învierii lui Hristos?

Voi, antichriștilor, puteți cumva să schimbați și semnele vremii arătate de luminătorul zidit de Dumnezeu pentru această rânduială, care grăiește deslușit din partea lui Dumnezeu? Este scris că luna a fost făcută pentru deosebirea vremilor. Voi n-ați citit aceasta în Scripturi? O, vă dați anatemei tot mai mult, tot mai mult, și nu vă temeți că vă pregătiți atâta rău, care dă să vă ceară răspuns.

Voi, cei care v-ați așezat unii pe alții pe scaun de păstori, o, păi cum adică? Păi dacă vine cineva să spună să schimbați luna de pe cer după placul celui ce spune aiurea, voi vă dați după oricare s-ar încumeta să grăiască peste Dumnezeu și să schimbe ceea ce Domnul a așezat prin semnele vremii? O, temeți-vă de Dumnezeu! Vegheați, și nu dormiți! Iată, dușmanul lovește din afară, iar Eu, Domnul, vă spun: Privegheați! Nu lăsați să cadă peste voi pereții casei ca să vă strivească de tot și mereu din vreme în vreme, după cum vă cere omul antichrist!

Vin să păstoresc Eu, vin Eu, Domnul Iisus Hristos și spun: Vino, turmă mică, vino lângă Mine și nu te teme, vino, căci Tatăl Meu păstrează ție împărăție, dar nu lăsa nepăsarea să te cuprindă! O, ești orfană de tot. Ești fără de păstori de pe pământ peste tine. Vin Eu. Pace ție! Nu mai sunt părinți sfinți pe pământ ca să te miluiască și să te ocrotească. Vin Eu, este scris să vin să te iau din mâna păstorilor care te vând. Vin să te păstoresc Eu, dar cheamă-

Mă să vin! Soarele și luna de pe cer sunt de partea ta și sunt din partea Mea, căci pe pământ nu mai este soare și nici lună, ci numai omul mincinos este și-ți ține calea până la capăt ca să te împiedici, căci se teme de tine și de Mine, se teme satana și oamenii lui, se tem de turma creștin-ortodoxă, căci știu aceștia că ești cu Dumnezeu.

Am venit la vreme cuvânt de Duh Sfânt pe pământ. Am citit în Scripturi că este scris să vin ca să-Mi așeze Tatăl masa nunții și să-Mi gătească mireasa. Împart în lung și în lat tot cuvântul Meu peste pământ, peste mări și țări, peste mari și mici, peste împărați și căpetenii, peste îngâmfarea cea multă a neamului omenesc, și am venit pentru neamul creștinesc să-l ocrotesc Eu, Domnul, și să-l arăt biruitor peste păgâni, peste necredință și peste ereziile de tot felul, toate ivite de la duhul cel mincinos al tatălui minciunii, diavolul, care-și privește neliniștit prostia și plata ei acum.

O, Mi-e milă de oamenii toți. Pe toți voiesc să-i luminez la minte și la duh ca să înțeleagă adevărul și pe Dumnezeu Făcătorul omului. La toți voiesc să le dau vindecarea de orbirea cea de azi de pe pământ, căci antichrist i-a orbit pe toți, arătându-și multele lui fețe și ținându-i pe toți cu ochii la televizor, de unde el împarte hrana morții și a despărțirii de Dumnezeu, ca să nu mai aibă nimeni timp să-și îngrijească viața cu Dumnezeu, de la Care vine viața. O, și cum să nu vin ca să dau în lături întunericul și să-Mi arăt lumina cea dulce sufletului luminat de Dumnezeu?

Puțin puțin, și fața slavei Mele va străluci în văzduh între puterile cerești și îngerești, așa cum omul vede azi la televizor pe cei ce grăiesc și-i țin pe oameni închiși sub minciună ca să nu mai vadă și să știe altceva.

O, vine vederea slavei Mele, vine și tot vine și se apropie venind, căci este scris să fie așa. Vin cu sfinții în cete-cete și se va umple văzduhul de deasupra capetelor oamenilor și se va sfârși cu întunericul minciunii sub care stau robi toți oamenii de pe pământ. Voi merge pe deasupra cum merg mașinile cu oameni în ele prin văzduh, dar Eu voi merge cu pasul, cu trupul, și tot așa și sfinții, și tot așa și îngerii, căci cele nevăzute când se arată sunt de neatinți, sunt de nebiruit, o, și se zbucesc antichrist că nu-Mi mai poate face rău ca acum două mii de ani, de vreme ce Eu, Cel ce Mă voi lăsa văzut sunt Cel nevăzut, ca și în ziua învierii Mele când, fiind lângă ucenicii Mei, am dat deoparte nevederea lor și M-au văzut cu ei o clipă, și iar Mi-am acoperit trupul, o, și au înțeles ei și au cunoscut pe Învățătorul lor că este Dumnezeu Cel adevărat.

La fel am lucrat și în casa celor din Emaus, căci grăind cu ei la masă am împlinit cina Paștelui cel nou, cel de după învierea Mea, căci le-am spus la ucenici la cina cea de dinaintea jertfirii Mele Miel de Paști, le-am spus că nu voi mai lua cu ei Paștele până ce nu Îl vom lua nou întru împărăția Mea, iar la Emaus am împlinit la masă cu ei Paștele înnoit, că le-am frânt pâinea, și apoi, lângă ei stând la masă, Mi-am acoperit trupul înviat fără să ies de lângă ei, și au vestit ei apoi împlinirea proorociei făcută de Mine, și am dat început Paștelui nou, al Mielului Cel înviat, și iată, nimeni nu poate fi cu adevărat pe de-a întregul creștin și fiu al lui Hristos, nimeni, decât cel care are parte la Paștele Meu, luând trupul și sângele Meu, care-l face nou pe om, și Dumnezeu prin har. Amin.

A venit vremea cea scrisă în Scripturi să vină, o, și nimeni nu va fi cunoscut de Hristos, decât prin acest semn, sfințenia și plata celor sfinți, Eu, Domnul, Paștele fiilor lui Dumnezeu, poporul Meu cel una cu Mine, și crucea Mea pe creștetul lui, și va fi să înțeleagă neamul omenesc tot mai deslușit că nu oricum poate omul să fie creștin, decât prin sfințenie, căci Domnul Se dă sfinților, precum este scris.

E vremea ca toți cei ce iubesc pe Domnul să se sfințească pentru El, iar cine nu vrea, nu vrea. Mai sunt preoți adevărați pe pământ, mai sunt dintre cei neatinși de antichrist, puțini, puțini, dar mai sunt, dar aceia sunt tainici, și se vor arăta la vremea cuvenită, vremea slavei care vine și descoperă harurile pentru cei aleși, și care așteaptă izbăvirea lor ieșind dintre fiii

lumii și păstrându-se lui Hristos și numai Lui. Cei care nu ies din lume rămân afară, iar războiul este mare și mult ca să prindă sub el pe cei care rămân afară fără ocrotirea care singuri și-au dat-o de peste ei.

Așadar, a venit vremea întrebării și a răspunsului, și mulți păstori vor sta muți și fără de rod în fața Mea, căci semnele lui antichrist vor sta pe fața lor spre rușinea lor, pentru care s-au acoperit atâta vreme ca să nu fie știuți pe cine servesc ei de sub haină de păstori. Iar fiii lui Dumnezeu vor sălta ca pruncii și vor mărturisi bucuria că M-au iubit și M-au primit să-i păstoresc și să-i pun deoparte, sub ocrotirea Mea de vreme rea, vreme atât de neagră și friguroasă pentru sufletul din om, vremea lui antichrist, care a luat peste tot stăpânire, și care acum sfârșește.

În duminica aceasta a drepte credințe biserica Mea deschide cartea părinților și numește la dreapta și la stânga slujitorii adevărați și slujitorii vânduți ereziilor din toate vremile și pune la adăpost calea ortodoxă, pe cei ce o urmează pe ea după datină, și scoate ea spre anatema pe cei despărțiți de calea cea îngustă de la început și până azi a bisericii lui Hristos, iar cei din cer scriu și pecetluiesc prin îngeri, și totul, totul, în afară de calea ortodoxiei este erezie. Amin.

Voi, popoarelor creștine cu nume de credință și biserică ortodoxă, întăriți-vă în sfințenie pentru venirea Mirelui, că iată-Mă cuvânt peste pământ până la voi! Așadar, ieșiți întru întâmpinarea Mea, și veți înțelege curând, curând cuvântul Meu peste pământ, că pentru voi vin, și pentru cei care se vor încreștina în credința ortodoxă și vor avea prin ea parte de Paștele cel nou. Biserica ortodoxă de pe pământ este casa cu care Eu, Domnul, încep judecata făpturii, precum este scris să încep cu casa lui Dumnezeu, iar rămășița cea prin har va străluci mai tare ca soarele înaintea neamurilor păgâne de pe pământ, și mulți păgâni, văzând lumina, vor cunoaște calea și vor fi învățați de Dumnezeu să meargă pe ea, căci vor auzi deslușit: iată calea, mergeți pe ea! Amin.

Acum, așez numele Meu pe epistola aceasta și va merge ea prin puterea Mea peste pământ și peste popoare și va da de știre adevărul lui Hristos între oameni, nu cum îl știu oamenii unii de la alții, ci așa cum este el în cer, după măsura cea cerească, nu omenească.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu peste pământ. Amin.

Și Mă aplec acum și mulțumesc ca un Păstor celor din cetatea cuvântului Meu, care Mi-au scris în carte cuvântul cel din ziua aceasta din duminica ortodoxiei.

Pace vouă, fiilor veghetori! Am venit, iar voi Mi-ați așezat cuvântul în carte. Bindecuvântat să fie mersul peste pământ al acestui cuvânt, și bindecuvântată primirea lui și puterea lui peste mulți, că mulți au inimă pregătită să primească și să creadă că Domnul vine și grăiește și Se face crezut și primit.

Eu sunt acest cuvânt, Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt, și pe nori am stat și am cuvântat cuvântul Meu acum.

Amin, amin, amin.

11/24-03-2024